

عنوان مقاله:

بررسی نقش عوامل طبیعی و انسانی در بروز زمین لغزش های لاهیجان در استان گیلان

محل انتشار:

اولین کنگره ملی توسعه و ترویج مهندسی کشاورزی و علوم خاک ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

فرزاد ستوهیان - استادیار گروه محیط زیست دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

در شهرستان لاهیجان بدلیل تراکم جمعیت همراه با گسترش شهر بطرف نواحی با شیب بیشتر و مناطق کوهستانی و نیز تغییر کاربری اراضی، ویژه جهت کشت چای از مهمترین عوامل انسانی در بروز پدیده زمین لغزش می باشد. جنس سازندها بویژه سازندهای مارنی و رسی، ساخت های زمین شناسی نظیر چین خوردگی و گسل، شرایط اقلیمی منطقه و نیز شیب زمین از جمله عوامل طبیعی در بروز زمین لغزش در این ناحیه می باشد. نزدیک به 60 درصد سازندهای منطقه لاهیجان و اطراف آن را رسوبات جوان کواترنر و 39 درصد باقی مانده را سنگهای آتشفشانی کرتاسه و سنگهای آهکی با میان لایه های شیل، سیلت و ماسه سنگ دوران دوم تشکیل می دهد. ۱ درصد باقی مانده شامل سنگ های آهکی دوران اول می باشد. سنگ های آتش فشانی کرتاسه به دلیل دارا بودن مقادیر زیادی فلدسپات و نیز هوازگی شدید این منطقه در تشکیل خاکهای رسی با ضخامت مناسب نقش داشته است. رس ها به دلیل کوچکی ذرات آنها و همچنین قدرت جذب سطحی می توانند مقادیر متناهی از آب را جذب نموده که در وقوع رانش بسیار موثر است. در این میان رس های مونت موریونیت بدلیل ساختار خاصشان و تورم پذیری زیاد بیشترین نقش را در وقوع لغزش دارند. در منطقه لاهیجان بیشترین تغییر کاربری مربوط به قطع درختان جنگلی و تبدیل آن به اراضی کشت چای می باشد. مخصوصا در دامنه هایی با شیب متوسط به بالا بدلیل آنکه درختان در این مناطق ریشه بلند داشته و آب را جذب می کنند و سبب نگهداری نحاك می شوند ولی تبدیل این نواحی به باغات چای به دلیل آن که بوته های چای ریشه های کوتاهی دارند که در سطح خاک باقی می مانند نمی توانند آب زیادی را در زمین نفوذ دهند و اگر سازندها مستعد روانگرایی باشند پدیده زمین لغزش اتفاق خواهد افتاد.

کلمات کلیدی:

لاهیجان، لغزش، باغات چای، تغییر کاربری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/471722>

